

Τετάρτη 17 του Απρίλη: 24ωρη πανεργατική απεργία

Απεργούμε* (* δεν αναπληρώνουμε) –
διαδηλώνουμε – δεν καταναλώνουμε!

Ο φόβος μάς χωρίζει, η απεργία μας ενώνει!

*Άκου λοιπόν κι άλλα γι' αυτόν τον ένδοξό τους πόλεμο.
Τόση ήταν η υστερία τους που ως και η φτωχολογιά του Άργους,
η πιο δαρμένη και πεινασμένη στον κόσμο,
οπλίστηκε πρώτη και καλύτερη
και ξεφώνιζε μέρα νύχτα «στην Τροία, στην Τροία».
Λες και τους χρωστούσαν οι Τρωαδίτες όσα τους είχαν στερήσει οι Αργίτες.
Για μένα όμως το πιο θλιβερό απ' όλα,
ήταν οι μανάδες από τη Σπάρτη που συνόδεψαν τα παιδιά τους ως εδώ
με την ευχή «ή ταν ή επί τας»...
Για ποιον λόγο νεκρά τα παιδιά τους, παρά ηττημένα;
Για ποιον εχθρό; πού τον είδαν τον εχθρό;
Λόγια της Κλυταιμνήστρας
από το Γράμμα στον Ορέστη του Ιάκωβου Καμπανέλη*

*Αφιερώνουμε αυτό το τραγούδι (Υπερασπίσου το παιδί)
στα παιδιά που χάθηκαν στα Τέμπη...
κράτος και εταιρείες βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας..
Θα παλέψουμε για να μην υπάρχουν νέα Τέμπη πουθενά!
Μαθητές από το 15ο Λύκειο στην Κυψέλη, που αποβλήθηκαν για αυτά τα λόγια
από τη... διευθύντρια-λειτουργό του κρατικού «αξιολογημένου» σχολείου-φυλακή*

Την Τετάρτη δεν πάμε στη δουλειά, απεργούμε, δεν καταναλώνουμε, βγαίνουμε ξανά στους δρόμους του αγώνα. Κεφάλαιο και κράτη επενδύουν στον πόλεμο, στην πολεμική βιομηχανία, στους πολεμικούς εξοπλισμούς για να υπερβούν την κρίση τους και να μοιράσουν ξανά τον κόσμο. Ο ιμπεριαλιστικός ισραηλιτικός στρατός κατοχής με μαζικές δολοφονίες ισοπεδώνει την Παλαιστίνη, σπέρνει τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή. Η αποστολή φρεγάτας του ελληνικού κράτους στην Ερυθρά Θάλασσα και η παροχή οπλικών συστημάτων στον στρατό του NATO στην Ουκρανία υπηρετεί τους σχεδιασμούς αυτούς. Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης και η βαρβαρότητα γίνονται η κρεατομηχανή για να συνεχιστεί η άγρια καπιταλιστική αναδιάρθρωση, αφήνοντας πίσω εκατομμύρια νεκρούς σε όλον τον πλανήτη και καταστρέφοντας ολοκληρωτικά τη φύση.

Εδώ και πέντε χρόνια, η ακροδεξιά κυβέρνηση της νέας δημοκρατίας λεηλατεί τα εργασιακά δικαιώματα, εγκληματοποιεί τους εργατικούς αγώνες επαναφέροντας το ποινικό κατασταλτικό πλαίσιο του μετεμφυλιακού κράτους. Επιδιώκει συναίνεση με επιδοματική πολιτική «φιλανθρωπίας» σε συνθήκες κυριαρχίας της μαύρης αγοράς στην τροφή και την ενέργεια. Απειλεί με φυλάκιση ακόμη και για πλημμέλημα με τον νέο ποινικό κώδικα, ενώ η κρατικοδίαιτη προπαγάνδα των μέσων μαζικής εξαπάτησης, διαμορφώνει δυστοπία σιγής νεκροταφείου: φόβος και τρόμος, αποδοχή της ήττας των εξεγερτικών ταξικών και κοινωνικών αγώνων.

Επιβάλλεται έτσι η φτώχεια, η οικονομική εξαθλίωση που μαζί με την κυριαρχία της μαζικής κουλτούρας φέρνουν την ηθική εξαθλίωση, την επικράτηση μιας παρασιτικής εις βάρος του άλλου, λούμπεν νοοτροπίας.

Στους χώρους εργασίας, ο φόβος για την απόλυση, την ανεργία, αλλά και το μεροκάματο που δεν φτάνει ούτε για την επιβίωση εξωθούν στη σιωπή. Η ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ επιβάλλει το δόγμα «νόμος και τάξη» για την ασυδοσία ντόπιων και ξένων αφεντικών με δολοφονικές επιθέσεις του κατασταλτικού μηχανισμού εις βάρος όσων βγαίνουν στους δρόμους, απεργούν, προχωρούν σε καταλήψεις, αντιστέκονται συλλογικά. Τα αφεντικά και το κράτος με το «διαίρει και βασιλεύει» μεθοδεύουν συντηνιακούς διαχωρισμούς στην εργατική τάξη, προωθούν ρατσιστικές, εθνικιστικές, σεξιστικές ιδεολογίες.

Συνεχίζονται:

- **οι μαζικές δολοφονίες μεταναστών**, ο βίαιος –με άφθονο χρήμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση– εγκλεισμός στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, συγκαλύπτεται η δολοφονία των 600 στην Πύλο. Δολοφονούνται νέοι ρομά από τις συμμορίες του ποινικού κατασταλτικού μηχανισμού. Οι φυλακές γίνονται κολαστήρια...
- **η συγκαλυψη της δολοφονίας των 58 στα Τέμπη** με την αρχηγό του εισαγγελικού κατασταλτικού μηχανισμού να... συμβουλεύει τους συγγενείς των νεκρών να πηγαίνουν στην εκκλησία και να ανάβουν κανένα κερί, παρέχοντας ασυλία στην ακροδεξιά κυβέρνηση και στον κρατικό μηχανισμό της περιφέρειας που μπάζωσαν τον χώρο για να σβήσουν τα ίχνη του εγκλήματος, αλλά και στην Hellenic Train, θυγατρική της κρατικής Ferrovie Dello Stato Italiane, καθώς και στις κυβερνήσεις που την επιδοτούν με 50 εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο και την απαλλάσσουν από οποιαδήποτε ευθύνη (κυβέρνηση νδ) είτε υπέγραψαν την πώληση για 45 εκατομμύρια ευρώ (κυβέρνηση σύριζα).
- **οι γυναικοκτονίες και η κακοποίηση γυναικών με την πλήρη κάλυψη του ποινικού κατασταλτικού μηχανισμού.** Η δολοφονία της Κυριακής στο αστυνομικό τμήμα των Αγίων Αναργύρων απέδειξε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο πώς αντιμετωπίζει το κράτος τις γυναίκες. Πώς τις οδηγεί στον θάνατο. Η εισαγγελέας και οι δικαστές που αθώωσαν τον παιδοβιαστή και νταβατζή Μίχο -εκλεκτό της ακροδεξιάς κυβέρνησης και της εκκλησίας στα Σεπόλια- απέδειξαν ότι ο ποινικός κατασταλτικός μηχανισμός επιβάλλει την ιδεολογία της πατριαρχίας: μίσος και αίμα για τη γυναίκα, την ιδιοκτησία του άνδρα...
- **η ιδιωτικοποίηση της υγείας** με χειρουργεία επί πληρωμή για τους έχοντες τη... δυνατότητα, για τους υπόλοιπους... αναμονή στη λίστα. Επανερχεται το δουλεμπόριο των καθαριστριών από εργολαβικές εταιρείες, κι ας έχει το διπλάσιο κόστος για τα νοσοκομεία. Συντελείται η πλήρης διάλυση του ΕΣΥ, παρά τους χιλιάδες νεκρούς από την πανδημία, άλλες νόσους και τα εμβόλια που επέφεραν τον θάνατο ή την αναπηρία.
- **οι εμπρησμοί των δασών** για τα καταστροφικά «αιολικά πάρκα» και **η λεηλασία των δημόσιων χώρων**, με την καταστροφή εκατοντάδων δέντρων και πλατειών, για να επιβληθεί το ξερίζωμα των κατοίκων και των συλλογικών αντιστάσεων από τις γειτονιές, να γίνει αλλαγή της χρήσης γης, για να παραδοθούν όλα στην πλήρη εμπορευματοποίηση.

Η μεθόδευση για την καπιταλιστική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση με τον νόμο για την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων αποδεικνύει ότι η «νομιμότητα» συγκροτείται –όπως και στα «μνημόνια»– με την παραβίαση του «καταστατικού χάρτη», του «Συντάγματος». Έτσι επιβάλλεται αφενός η κερδοφορία των funds και των αφεντικών των ιδιωτικών σχολείων που ανοίγουν business με το «διεθνές απολυτήριο» («International Baccalaureate»), καθώς για τους αποφοίτους αυτών των σχολείων δεν υπάρχει ελάχιστη βάση εισαγωγής για την εγγραφή στα ιδιωτικά ιδρύματα, αφετέρου η ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ ικανοποιεί την πελατειακή της βάση: τη μεσαία τάξη που θα αγοράζει πτυχίο και επαγγελματική πιστοποίηση για την αναπαραγωγή της –χωρίς να χρειάζεται να στείλει τα τέκνα της στην Κύπρο. Αλλά και για να επιβάλει δίδακτρα και στα προπτυχιακά μαθήματα –όπως τώρα προβλέπει το νομοσχέδιο για τους ξένους φοιτητές–, αλλά και κλείσιμο των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Η εμπορευματοποίηση των κρατικών ΑΕΙ συνίσταται στις μπιζνες με τις ήδη υπάρχουσες «Μονάδες Μεταφοράς Τεχνολογίας και Καινοτομίας» και τις «Εταιρείες Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας», για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ξένων και ντόπιων αφεντικών. Τα ΑΕΙ μπορούν να ιδρύουν ή να συμμετέχουν σε εταιρείες τεχνοβλαστών [spin off] ή άλλες εταιρείες και γίνονται μέτοχοι εταιρειών και επιπλέον θα κάνουν μπιζνες με τα ιδιωτικά «πανεπιστήμια»...

Ο νόμος Πιερρακάκη προβλέπει την ίδρυση ιδιωτικών «πανεπιστημίων» ως Νομικών Προσώπων Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΝΠΠΕ), τα οποία ορίζονται ως «νομικά πρόσωπα ειδικού σκοπού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα». Ο πραγματικός σκοπός τους είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους διά των μέσων που χρησιμοποιούν οι ΜΚΟ: ξέπλυμα, κρατικές επιχορηγήσεις, διαπλοκή συμφερόντων.

Το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΝΠΠΕ χωρίζεται σε ΔΕΠ (Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό) και ΕΔΙΠ (Ειδικό Διδακτικό Προσωπικό). Οι συνθήκες εργασίας στα ιεκ και στα κολλέγια δείχνουν τον δρόμο και για τις εργασιακές συνθήκες γαλέρας εντός αυτών των ευαγών... ιδρυμάτων.

Η επαναφορά ομότιμων και αφυπηρητησάντων καθηγητών δίνει κρίσιμο ρόλο και άφθονο χρήμα σε όλους όσοι στελέχωσαν τον κρατικό μηχανισμό που συντέλεσε, ώστε το πανεπιστήμιο να:

- υλοποιεί με απλήρωτους ή με άθλιες συμβάσεις εργασίας μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς φοιτητές έρευνες και προγράμματα της ευρωπαϊκής ένωσης, των πολυεθνικών και των ντόπιων αφεντικών, της πολεμικής βιομηχανίας
- στελεχώνει τον κυπατζίδικο κρατικό μηχανισμό προπαγάνδας από τα media, αλλά και εκπαιδεύει μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς για τη στελέχωση του κράτους και των εταιρειών με άτομα πρόθυμα να υλοποιήσουν τα «επιχειρηματικά συμφέροντα» και την αναπαραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας
- συγκροτεί έναν κρατικό μηχανισμό διευθυντών και προϊσταμένων που υλοποιούν σήμερα την κυβερνητική πολιτική για την «αξιολόγηση», τον έλεγχο, την πειθάρχηση των εργαζομένων, αλλά και την ιδεολογική υποταγή στη «νομιμότητα»...

Παράλληλα, απόδειξη για την επιβολή ιδιωτικών όρων λειτουργίας στα κρατικά ΑΕΙ αποτελεί η εκδικητική φρονηματική δίωξη και απόλυση –μετά από 19 χρόνια αλλεπάλληλων συμβάσεων... ορισμένου χρόνου– του Δημήτρη Αντωνίου, διοικητικού υπαλλήλου στο ΕΚΠΑ. Απολύεται με πρόσχημα τις δηλώσεις που έκανε, όταν συμμετείχε στην υλοποίηση της απόφασης της συνέλευσης του σωματείου των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ με φοιτητικούς συλλόγους, για τον συμβολικό αποκλεισμό του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται το ΚΛΕΙΔΙ (Κέντρο Λειτουργίας και Διαχείρισης Δικτύου) του ΕΚΠΑ.

Στον χώρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης επιβάλλεται ταξικός φραγμός με την ελάχιστη βάση εισαγωγής αλλά και την τράπεζα θεμάτων (τα οποία κινούνται στο φάσμα της περίτεχνα φαινομενικά ακατάληπτης εκφώνησης και της απαντητικής φαιδρότητας), ενώ παραδίδεται η... συγγραφή των βιβλίων της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε αλυσίδες φροντιστηρίων και ιδιωτικά σχολεία.

Στον χώρο της κρατικής εκπαίδευσης η ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ επαναφέρει τον επιθεωρητή και τον διευθυντή που επιχειρούν να επιβάλουν –καλοπληρωμένοι με επιπλέον επίδομα 300 ευρώ καθαρά– την «αξιολόγηση», δηλαδή την πειθάρχηση και την υποταγή στην πλήρη και οριστική αποδοχή του ρόλου του «εκπαιδευτικού λειτουργού»: γρανάζι ενός μηχανισμού ταξικών φραγμών και αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας. Συνεχίζει τις διώξεις εκπαιδευτικών που αντιστέκονται, επαναφέρει την πενήντημερη αποβολή και ενεργοποιεί τη γενικευμένη επιβολή της αποβολής από το σχολείο. Ετοιμάζεται να επιβάλει τον τρόπο στην εκπαιδευτική κοινότητα που θέλει να αντισταθεί... Ενδεικτική είναι η αποβολή από τη διευθύντρια του «αξιολογημένου» σχολείου φυλακής, του 15ου κρατικού λυκείου Κυψέλης, των δύο μαθητών και η λογοκρισία της σχολικής γιορτής, η οποία βέβαια δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη σιωπή των αμνών...

Για τους υπόλοιπους το καρότο θα είναι οι χλιδατές εκδρομές στην Ευρώπη: το «αξιολογημένο» σχολείο ως γραφείο ταξιδιωτικό με μόνους για τους καθηγητές που δέχονται να «αξιολογηθούν» και να πειθαρχήσουν...

Στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης καταστρατηγούνται τα εργασιακά δικαιώματα, δεν καταβάλλονται δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, επιδόματα και αποζημίωση αδείας. Οι εργαζόμενες/οι δεν μπορούν να ασθενήσουν. Επιβάλλεται υπασφάλιση με αδήλωτες ώρες εργασίας, ακόμη και μη καταβολή του υποχρεωτικού κατώτατου ωρομισθίου των 9,49 ευρώ.

Ταυτόχρονα, το fund BC Partners μετά τον έλεγχο των Nova-Wind, του 50% των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών Alpha και Star, καθώς και του Petcity, προχώρησε στην εξαγορά με 250.000.000 ευρώ του Μητροπολιτικού κολλεγίου και του ΙΕΚ Ακμή, ενώ το αμερικανικό fund CVC Capital partners των ιδιωτικών νοσοκομείων Υγεία, Metropolitan, Μητέρα, Λητώ και Creta Interclinic, καθώς και του δικτύου «πρωτοβάθμιων υπηρεσιών φροντίδας υγείας» Healthspot και Alpha Lab, μετά την εκποίηση του 10% της ΔΕΗ και της Εθνικής Ασφαλιστικής από την ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ αλλά και την εξαγορά της Vivartia (Everest, Goody's, Δέλτα, Μπάρμπα Στάθης, Χρυσή Ζύμη), καθώς και του 26% της skroutz, ανακοίνωσε την ίδρυση ιατρικής σχολής με τη Lamda του Λάτση στο Ελληνικό –η 25χρονη κόρη του πρωθυπουργού: υπεύθυνη επενδύσεων του fund μέχρι την ανακοίνωση αυτή...

Στον χώρο των ιδιωτικών σχολείων δεν υπάρχει καμία κινητοποίηση για εκατοντάδες απολύσεις, για φρονηματικές διώξεις ακόμη και μετά από 25 χρόνια εργασίας... Στα φροντιστήρια και στα κέντρα ξένων γλωσσών, στα κέντρα μελέτης η παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων γίνεται ο κανόνας, καθώς οι ατομικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου κλείνουν το στόμα των εργαζομένων, ενώ ο φόβος για τις μαύρες λίστες φέρνει την αποδοχή της εξατομίκευσης και τον εγκλωβισμό στην... επιστημοσύνη. Μόνο η θύμηση των αγώνων που μπορεί να φυτρώσουν ξανά αποτελεί ακόμη αντίπαλο δέος...

Εδώ και χρόνια φτιάχνεται μια νέα «νομιμότητα»: απαγορεύεται η δράση από τα κάτω, η κινητοποίηση στον δημόσιο χώρο. Χρόνια τώρα η απάντηση δίνεται και θα δίνεται στον δρόμο του αγώνα. Τα δικαιώματα υπάρχουν στα χαρτιά, ως ευχολόγιο, ως διακήρυξη, ως άλλοθι για ένα «δημοκρατικό πολίτευμα». Το κράτος και το κεφάλαιο έχουν το μονοπώλιο της βίας: όταν οι εργάτες δολοφονούνται στα εργασιακά κάτεργα –ένας κάθε δύο μέρες, το κράτος μεριμνά για να μην ασκηθεί δίωξη στα αφεντικά. Για να συνεχιστεί ακωλύτως η παραγωγική διαδικασία,

διαθέτει όλο τον κατασταλτικό μηχανισμό του στην προστασία των αφεντικών. Όταν τα αφεντικά προσβάλλουν, παρενοχλούν, κακοποιούν, βιάζουν, το κράτος είναι εκεί, για να συνεχιστεί η κανονικότητα της λεηλασίας της ζωής μας.

Την Τετάρτη στις 17 του Απρίλη, η 24ωρη πανεργατική απεργία αποτελεί για όλες τις εργαζόμενες και τους εργαζομένους, για όλες τις άνεργες και τους ανέργους μια κρίσιμη ημερομηνία για να συναντηθούμε στους δρόμους του αγώνα. Η απεργία αποτελεί αφόρμηση για να συζητήσουμε τα προβλήματα σε κάθε χώρο δουλειάς, για να γνωρίσουμε τη δύναμη της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης και να απεργήσουμε, για να ανατρέψουμε την αντικοινωνική αντεργατική πολιτική της ακροδεξιάς κυβέρνησης που εγκληματοποιεί τους κοινωνικούς και εργατικούς αγώνες.

Η απεργία νοηματοδοτείται από τους ίδιους τους εργαζομένους και θα πάρει υπόσταση με την καθολική συμμετοχή, τη μαζική διαδήλωση και τις απεργιακές παρεμβάσεις με πρόταγμα την ταξική αλληλεγγύη. Σε αυτήν τη βαρβαρότητα τίποτε δεν μπορεί να έρθει από πάνω. Ούτε από τις κάλπες των ψευδαισθήσεων ούτε από κομματικούς μηχανισμούς που γεννούν αφεντικά ούτε από περσόνες, καρικατούρες σωματεία-παρέες κομματικών ερειπίων με φενακισμένες κοινότοπες διακηρύξεις, ξύλινες καταγγελίες και ιδεολογική αποδοχή της «νομιμότητας»: το φαίνεται, η εικόνα, το θέαμα συγκροτεί το φαντασιακό του «νόμιμου», «αντιπολιτευτικού αγώνα»...

Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, χρειάζεται εργαζόμενες/οι, άνεργες/οι να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας με σωματεία βάσης και ακηδεμόνευτες συλλογικότητες. Γι' αυτό η συμμετοχή στην 24ωρη απεργία στις 17 του Απρίλη αλλά και στις απεργιακές κινητοποιήσεις έχει ιδιαίτερη σημασία για τη συνέχιση του αγώνα, για να μη γυρίσουμε 25 χρόνια πίσω, που η λέξη απεργία στην ιδιωτική εκπαίδευση είχε χαθεί στο πέρασμα των χρόνων. Γι' αυτό η αναζήτηση του δρόμου του ακηδεμόνευτου αγώνα αποτελεί την προοπτική για τη δημιουργία ενός σωματείου βάσης κλαδικού πανελλαδικού για τις/τους εργαζόμενες/ους και τις/τους άνεργες/ους στην ιδιωτική εκπαίδευση χωρίς διαχωρισμούς στη μορφή εργασίας, σε ντόπιους και ξένους, χωρίς έμφυλα στερεότυπα...

Συζητάμε, συνδιαμορφώνουμε τις δράσεις –χωρίς παράγοντες και μηχανισμούς, επιβάλλουμε στα αφεντικά τη δική μας νομιμότητα: το δίκιο του αγώνα!

Στην πράξη ανοίγουμε το μονοπάτι της ταξικής αλληλεγγύης και της συλλογικής αντίστασης με πρωτοβουλίες σε κάθε χώρο δουλειάς ενάντια στην κρατική και εργοδοτική τρομοκρατία, στη φτώχεια και τον πόλεμο.

Απεργία σημαίνει πως είμαστε πάντα εκεί όπου οι συναδέλφισσες και οι συνάδελφοι κάθε κλάδου αποφασίζουν να έρθουν σε ρήξη με τα αφεντικά και την κυβερνητική πολιτική που εγκληματοποιεί τους ταξικούς και εργατικούς αγώνες.

Τετάρτη 17 του Απρίλη: 24ωρη πανεργατική απεργία

Προσυγκέντρωση: 12.30, Σίνα και Πανεπιστημίου.

Τη μέρα της απεργίας όχι μόνο δεν καταναλώνουμε, αλλά και στηρίζουμε την κινητοποίηση του σωματείου βάσης ΣΒΕΟΔ και τη μοτοπορεία στις 17.00 στο Πεδίο του Άρεως...

**Για μια ζωή με αξιοπρέπεια:
Αντίσταση Αυτοοργάνωση Ταξική αλληλεγγύη**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΑΝΕΡΓΩΝ

στην ιδιωτική εκπαίδευση

organidekp@riseup.net www.organidekp.wordpress.com

Συνέλευση: κάθε 2η Κυριακή του μήνα στις 7.00 μ.μ. στον χώρο των σωματείων βάσης (Σπ. Τρικούπη 56-58, Εξάρχεια)
Άνοιγμα γραφείων: κάθε Τετάρτη της 4ης εβδομάδας του μήνα, 10.30 π.μ. - 12.30 μ.μ.